

[Duetoft]

der har den fortid, som den nuværende minister har, er idrætten nok noget nervøs for, om prioriteringen hos regeringen er anderledes, end den var i en tidligere kulturministers tid. Man kunne måske have hjulpet idrætsorganisationerne en lille smule ved at sende et signal ud, der sagde, at de dog havde en vis betydning. Men det, at man overhovedet ikke nævner det i en redegørelse om kulturpolitik, kunne tyde på, at man har prioriteret fuldstændig om, og jeg synes, det er synd, at idrætsorganisationerne skal leve med den usikkerhed.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg kan glæde hr. Duetoft med, at idrætsorganisationerne ikke er så nervøse, som hr. Duetoft er.

Der er selvfølgelig nogle, der med spænding følger hele debatten om den kommende fritidslovgivning – det håber vi de gør alle sammen – men jeg tror ikke, der er hverken usikkerhed eller nervøsitet i idrættens kredse, hvad der så absolut heller ikke behøver at være.

Jeg må gentage, at redegørelsen i dag ikke omfatter det hele, og da den peger på nogle begebenheder, som er nært forestående, synes jeg, det er meget naturligt, at idrætten ikke er med i højere grad, for vi har ikke meget udestående med idrætten i øjeblikket, og det er jeg særdeles tilfreds med.

Knud Lind (FP):

Af høflighedsmæssige grunde skal jeg indledningsvis takke kulturministeren for hans redegørelse om de kulturpolitiske forhold i kongeriget Danmark – dette gældsplogede land.

Ministeren skriver i sin redegørelse: »Kulturens fundament er den principielle menneskelige handlefrihed.« Det er faktisk den eneste sætning, hvor vi kan give ministeren ret.

Den menneskelige handlefrihed afhænger først og fremmest af, hvor meget staten brand-skatte det enkelte menneske. Jo flere skatter staten vælter ned over det enkelte menneske, jo mindre bliver den menneskelige handlefrihed – også kulturelt. Den menneskelige handlefrihed i kulturelle spørgsmål betyder for Fremskridtspartiet, at det enkelte menneske helt frit kan vælge, hvilke kulturelle interesser det vil have, og vel at mærke når det selv betaler for disse interesser af egen lomme, og at man ikke som i

dag tvangsudskriver beløbene fra andre mennesker.

Hvis jeg vil dyrke nogle roser i min have, tror jeg, min nabo ville blive noget mærkelig i ansigtet, hvis jeg gik ind til ham og bad ham om at betale for indkøb af de roser, jeg godt kunne lide at se på i min have.

Det samme er tilfældet, hvad angår det kulturelle. Roser i min have er også kultur, men jeg ved, at naboen på ingen måde ønsker at betale for min rosenkultur, men således er det ikke i ministerens redegørelse. Jeg vil bede kulturministeren om at lægge sig disse ord på sinde, når han taler om kunstneriske aktiviteter og kultur.

Ministeren oplyser i sin redegørelse, at vi ikke herhjemme har gennemført nogen generel undersøgelse af, hvor meget kulturen bidrager til nationalproduktet, eller hvor meget den bidrager til valutaindtægterne fra bl.a. turisme. For det første kunne vi godt tænke os at få at vide, hvor meget kulturen koster skatteborgerne. Det kunne vi godt tænke os at ministeren fortalte os, ikke bare de statslige tilskud, men også de kommunale og amtslige tilskud, som gives over hele landet til alle mulige og umulige kulturelle arrangementer, herunder kamelridning, kursus i rockmusical og vildmarkskursus på Bornholm osv. Det er nogle få af de ting, jeg må stå model til i det kulturelle udvalg i den kommune, hvor jeg sidder, og sådan er det over hele landet.

I forbindelse med turistindtægterne vil jeg gøre opmærksom på, at kulturministerens øjsten – Det Kongelige Teater – hidtil har været lukket om sommeren, så det kan ikke være derfra, valutaindtægterne hidtil er kommet.

Jeg tror snarere, det er Den Lille Havfrue, Tivoligården, pornoen i Istedgade og vagtafløsningen på Amalienborg, der bidrager til turistindtægterne. Jeg går ud fra, at det ikke er disse emner, ministeren vil proppe 200 mio. kr. i.

Ministeren oplyser, at det etablerede kulturliv er institutioner som museer, teatre og biblioteker. Er det dem, der nu skal have 200 mio. kr. fra den nye fond, der skal oprettes, og som de stakkels skatteborgere igen skal lægge ryg til?

Regeringens vidtløftige ord om brugerbetaling forsvinder mere og mere ud i den blå luft. Hvorfor skal fru Petersen og fru Olsen via Arte gå i teater på min regning?